

ikke rejst principielle Indvendinger imod Forslagets Hovedbestemmelser, hvad jeg da ogsaa finder vilde være vanskeligt, idet det vilde være uforvarligt, om et saa stort og værdifuldt Skovdistrikt ikke skulde være Genstand for samme Administration og Ledelse, som findes i Landets øvrige Skovdistrikter.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Forslag bør henvises til nærmere Overvejelse i Lønningsudvalget, maa jeg sige, at dette Forslag ikke fremtræder som Ændring til Normeringsloven af den simple Grund, at de i Sønderjylland ansatte Skovridere og Skovfogder er ansat ved en særlig midlertidig Lov og først ved Udlobet af denne midlertidige Lov som Landets øvrige i Skovbruget ansatte Tjenestemænd vil blive opført paa Normeringsloven. Da de 4 alt ansatte Skovridere ikke findes paa Lønningsloven, har jeg ment, at det vilde være urimeligt at lade denne femte blive opført paa den, og Forslaget fremtræder derfor ogsaa som et Tillæg til Lov Nr. 332 af 28. Juni 1920, den midlertidige Lov om Bestyrelse af Statsskovene i de sønderjydske Landsdele.

Den ærede sidste Taler mente, at det burde overvejes, hvorvidt det var rigtigt, at man havde ansat alle de ved Loven angivne Skovfogder af 1ste Grad, men ikke havde ansat nogle af de mange Skovfogder af 2den Grad, som der ogsaa var givet Bemyndigelse til at ansætte ved den midlertidige Lov. Jeg skal derom sige, at Grunden hertil ene har været den, at vi har ønsket ved denne midlertidige Administrationslovs Gennemførelse at ansætte saa faa Embedsmænd som overhovedet muligt, og som et Udslag af denne Betragtning er de Skovpartier, der er underlagt de enkelte Skovfogder, gjort saa store som muligt. Men Spørgsmaalet om en Skovfogeds Henførelse til 1ste eller 2den Grad vil være afhængigt netop af, hvor stort hans Virkeomraade og det dermed forbundne Ansvar er. Det er da lykkedes netop ved at ansætte det Antal Skovfogder af 1ste Grad, som Loven giver Adgang til — og jeg har ment, at efter at Rigsdagen har vedtaget et bestemt Antal, skulde der ikke rettes Forespørgsel i saa Henseende til noget Udvalg —, at spare ikke mindre end 8 Embeder af de 14, der er bevilget for Skovfogder af 2den Grad. Her er altsaa ikke Tale om en Afskedigelse af Skovfogder, men der er Tale om, at det nu indføres i Loven, at disse 8 Skovfogedembeder udgaar, fordi vi i Ministeriet har fundet, at en forsvarlig Administration kan gennemføres uden disse.

Hvis man ønsker dette Forslag overvejet i et Udvalg, vilde jeg henstille, om det ikke vil være rigtigt, at det paa sædvanlig Maade, da der her ikke er Tale om et Tillæg til Normeringsloven, bliver behandlet i et særligt Udvalg. Hvis dette Udvalg ønsker det, vil det jo kunne raadspørge Lønningsudvalget om de særlige løntekniske Forhold, der her foreligger. Men jeg maa holde for, at disse Stillinger, som her nævnes i Lovforslaget, bliver normeret ganske paa samme Maade som de Stillinger, der af tilsvarende Art i Forvejen findes, og dette giver mig Grund til at tro, at der i Virkeligheden ikke rent lønteknisk set vil være Anledning til at foretage Ændringer i Forslaget, saaledes som det foreligger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Mads Gram: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4793).

Sagen sættes til Forhandling.

Carl Sørensen: Det er et helt nyt Felt, man her søger at drage ind under Lovgivningsmagtens Omraade. Ved det forelagte Forslag vil man gøre Forsøg paa i Løbet af ganske kort Tid at udrydde Oksebremsen. Jeg tror ikke, jeg behøver at gøre Tingets Medlemmer, i hvert Fald gælder det en stor Del deraf, opmærksom paa, at der gennem mere end 20 Aar har været skrevet et Utal af Avisartikler og rettet en Mængde Opfordringer fra forskellige indflydelsesrige Landmænd til deres Standsfæller om at gøre et alvorligt Forsøg paa at udrydde Oksebremsen. Det har ogsaa vist sig, at enkelte Mejerikredse, som har taget Spørgsmaalet op, er naaet i hvert